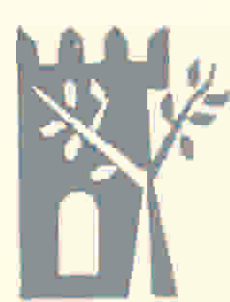
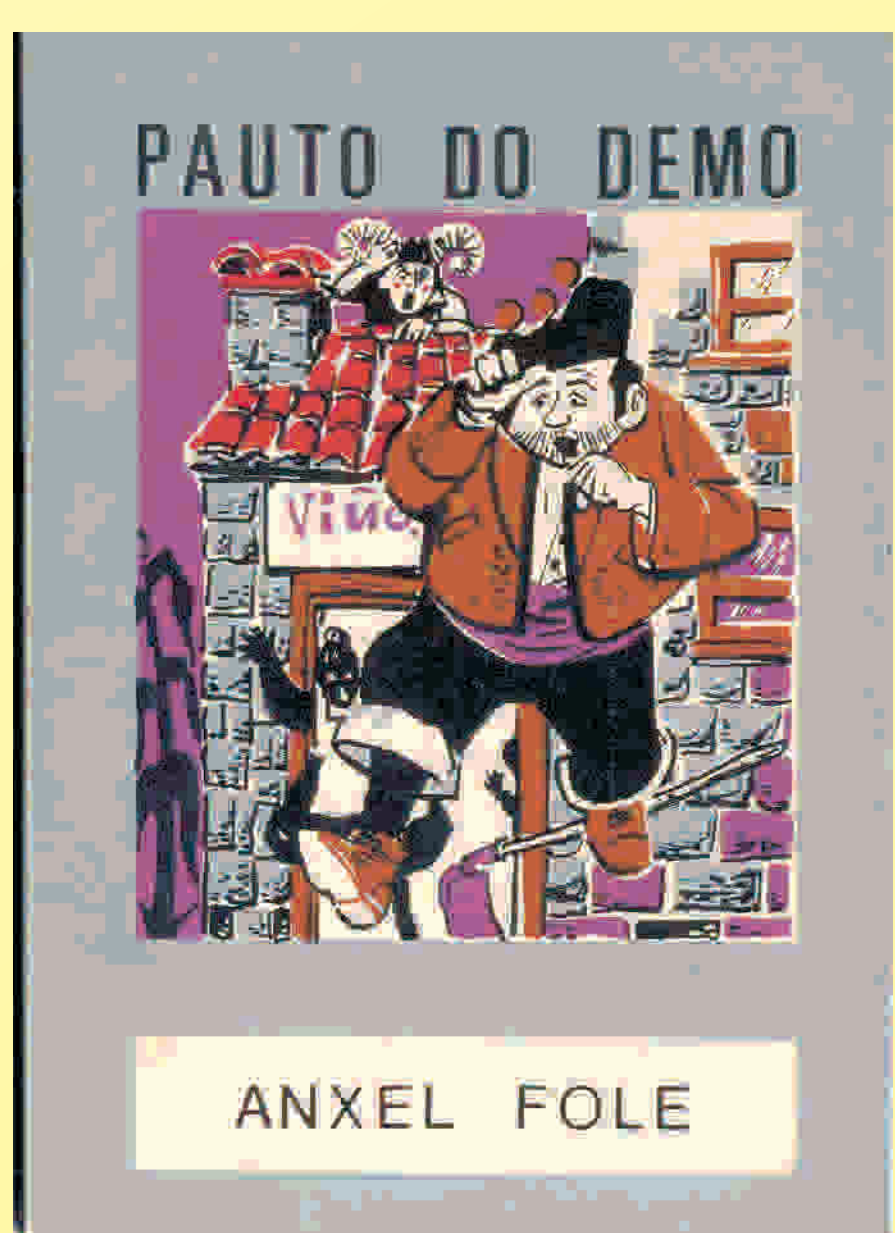
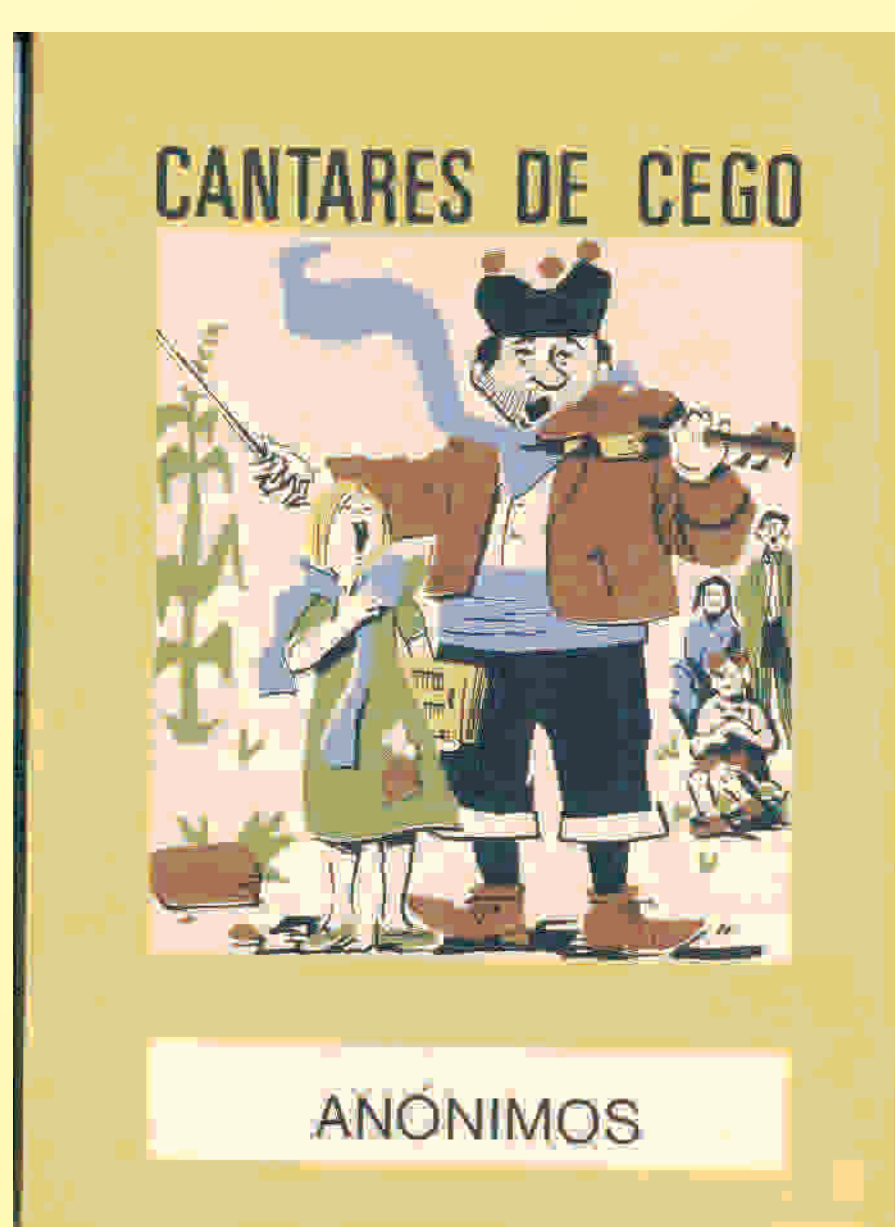
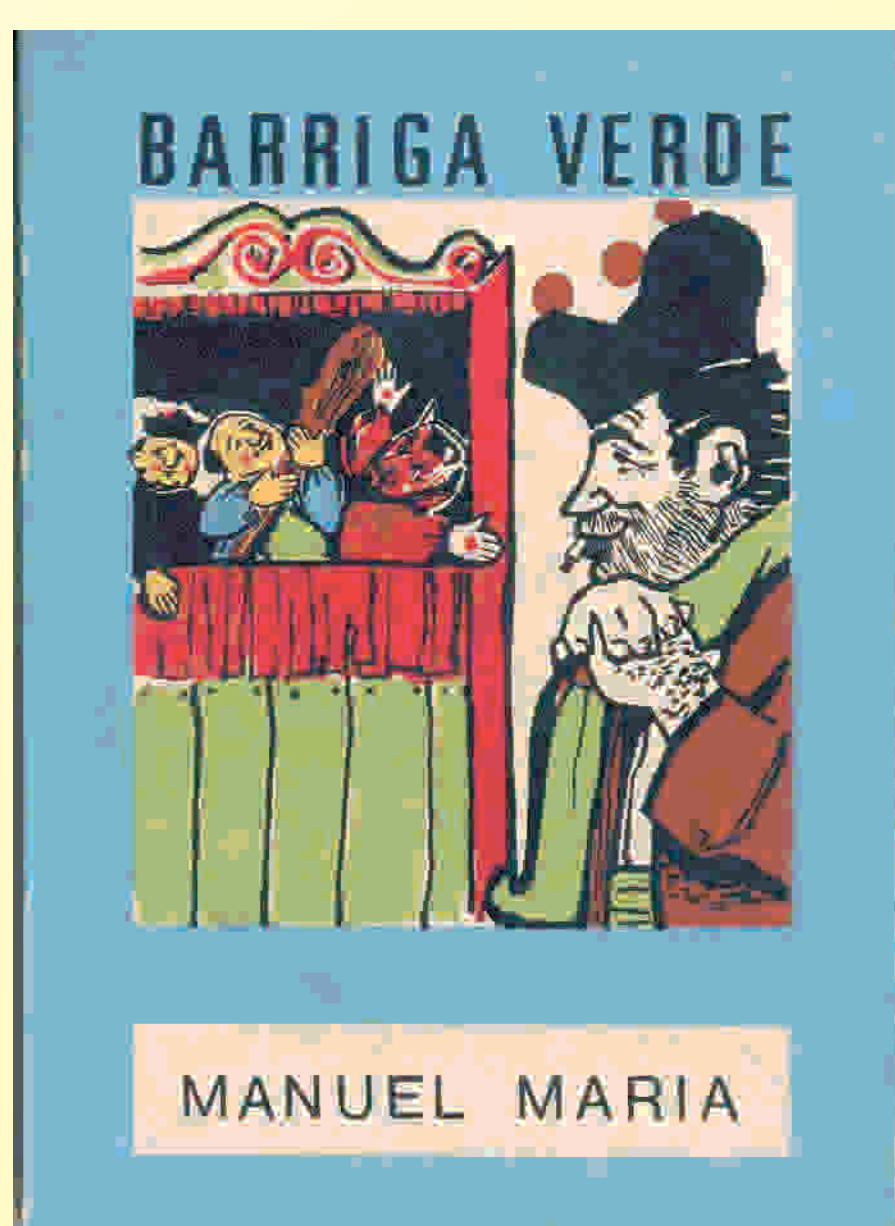
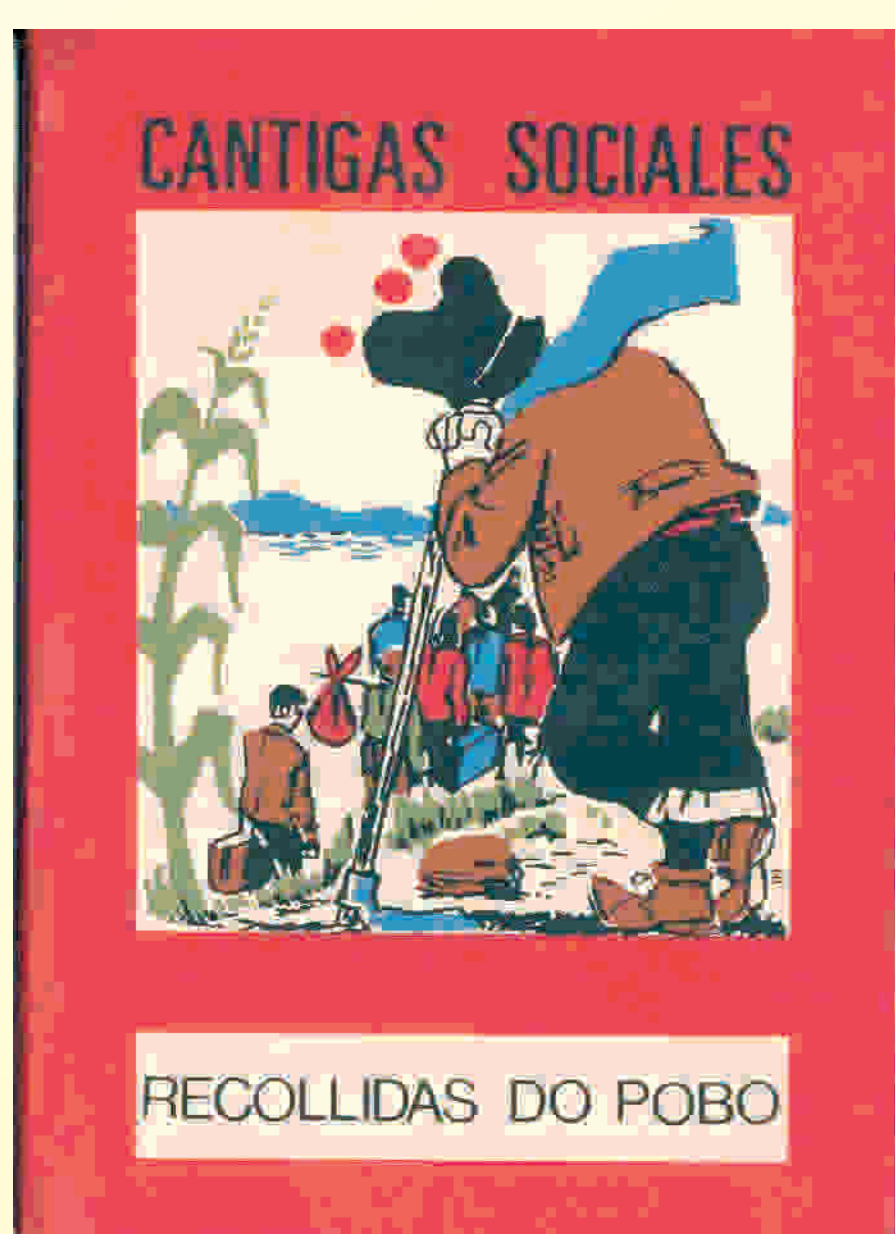

XOSÉ MARÍA ÁLVAREZ BLÁZQUEZ

Edicións Castrelos

En 1964 funda **Edicións Castrelos** coa colección “**Cuadernos de arte gallego**” (12 números entre 1965 e 1968)

Monografías que daban a coñecer o patrimonio artístico e histórico de Galicia.

A partir de 1967 Edicións Castrelos sofre un xiro na súa liña editorial, coa intención de facer tiraxes máis asequibles cás da Editorial Monterrey e ofrecer obras en galego de temática variada destinadas a un amplo sector de público.

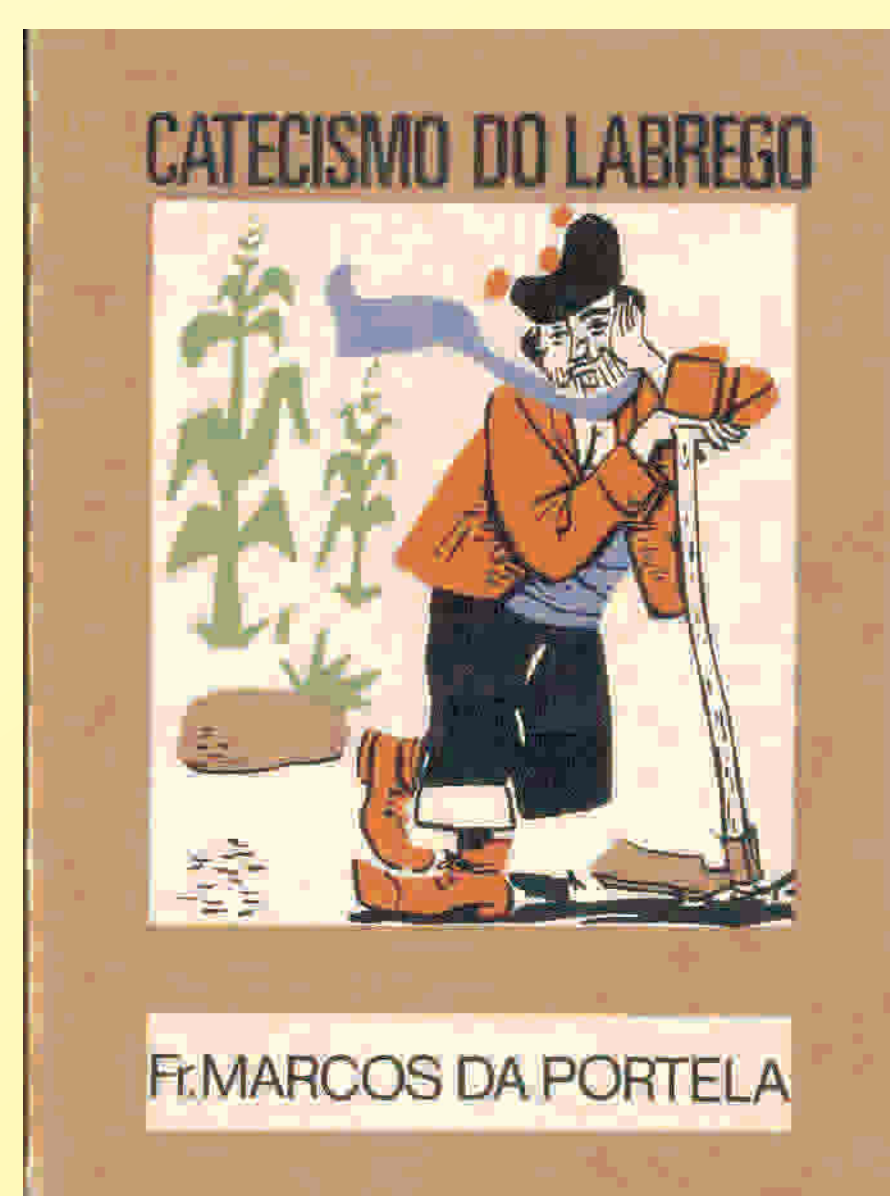
A tal fin, saen as **coleccións**:

“**O Moucho**”:

libros de peto de prezo moi económico e inicialmente de tendencia popular, aínda que posteriormente tiveron cabida autores coma Ferrín con *Retorno a Tagen Ata*.

➤ Acolleu desde escolmas e compilacións de literatura popular, ata obras súas, pasando por textos inéditos e traducións ó galego

➤ O éxito máis destacado xa foi o primeiro número da colección: *O catecismo do labrego* de Lamas Carbajal (o tío Marcos da Portela).

“**Pombal**”:

con publicacións variadas, sendo a maioría delas literarias. Dentro destas, podemos encontrar:

➤ Títulos clásicos de Pondal, Curros e Rosalía de Castro. De feito, un dos títulos de máis sona que sacou esta colección foi *Follas Novas*. Tamén obras de Castelao e Alonso Ríos.

➤ Obras de autores que escribían no momento correspondentes a distintas xeracións, desde Celso Emilio Ferreiro ata Martínez Oca

➤ Traducións de Sófocles e de Homero.

Tamén sacaron guías, planos de cidades, ensaios e mesmo adhesivos de concienciación lingüística con lendas como “Falemos galego”

Tamén se atreveu con **coleccións de poesía**: “Pico Sacro” que sacou á luz dous únicos títulos e “Mogor”, posterior á primeira, que deu a coñecer autores novos como Manuel Janeiro, Víctor Vaqueiro ou o seu propio fillo: Xosé María Álvarez Cáccamo

Véndelle a Galaxia os fondos da editorial en 1979.

Edicións

Castrelos conseguiu por primeira vez para a literatura galega edicións de ata cinco mil exemplares, éxito derivado dunha estrutura de distribución para as coleccións O Moucho e Pombal que abarcaba librerías pero tamén ultramarinos, ferraxarías, estancos...

Tamén distribuíu de forma clandestina obras publicadas na Arxentina e prohibidas no noso país, coma Sempre en Galiza de Castelao, que se agochaban nun fondo falso dun cuarto de baño. Isto provocoulles algún que outro susto.

EDITOR 2

